

ABSTRAKT

Diplomová práce se zabývá vybraným dílem současných autorů středoevropského prostoru, které se váže ke krajině Zakarpatské Ukrajiny. Výchozím předpokladem k interpretaci textu je periferní charakter prostoru, nostalgie a vzpomínky na místo, které už není, fascinace exotikou a kombinace idealizování a sarkastického odsuzování daného areálu z pozice vypravěče sužovaného hraniční identitou. Analyzovanými díly jsou beletristické texty *Carpathia* Maroše Krajňaka, *Přijde mordor a sežere nás aneb Tajná historie Slovanů* Ziemowita Szczereka a *Jinací* Tarase Prochaska. Primárně se práce věnuje topografii (krajině s mytickými a dystopickými charakteristikami) a vztahu vypravěče k prostoru, identitě, kolektivní paměti. Uvažování o prostoru a jeho narativní potenciál je experimentálně vsazen do postkoloniálního rámce, práce se snaží postihnout i rezonanci materiálu v jiné kultuře (tzn. v česko-slovensko-polském prostředí).

Klíčová slova

středoevropská literatura, kulturní kontext, periferie, postkolonialismus, identita, krajina, Zakarpatská Ukrajina